Mersiha Buric-Zerdo

27.12.2025. 16:50
Pogledano: 494 puta

Osvrt na Stepovu školu u zbornici

Kada sam se u martu ove godine prijavila na Stepovu školu u zbornici, ni slutila nisam šta me čeka u narednih 10 mjeseci. Prošla sam različita predavanja, obuke, radionice, čitalačke klubove i sl. i sve me to posebno oblikovalo i kao osobu, a posebno kao prosvetnog radnika.

Škola mišljenja me potaknula na dublje razmišljanje o kritičkom mišljenju i njegovoj važnosti u svakodnevnom životu, pa i u školi. Iako sam i do sada uvažavala mišljenje svojih učenika, ovo iskustvo me još više učvrstilo na tom putu. I sama zastanem kad čujem ili pročitam neku informaciju i pokušavam analizirati da li je to činjenica ili mišljenje autora, te koliko ima istine u njoj. Da sam na pravom putu i da radim pravu stvar u učionici dokaz je i izjava jednog mog učenika, a koji spada i kategoriju "problematičnih". On kaže: "Draga nastavnice meni niko ne dozvoljava da kažem svoje mišljenje, jedino vi i zato ja i kada sam bolestan dolazim na vaše časove." Mislim da bi se svi trebali malo zamisliti nad ovom rečenicom i preispitati sami sebe šta i kako radimo.

Škola vrijednosti me još jednom podsjetila koliko je važno njegovati prave vrijednosti u učionici, čak i kad ne uradimo baš sve što je po NPP-u, jer su upravo vrijednosti te koje oblikuju buduće građane, a sada naše učenike. Učenici će možda zaboraviti kakav je reljef ili klima Austrije ili Mađarske, ali će se uvijek sjećati da smo razgovarali o prijateljstvu, poštenju,ekologiji, ljubavi, solidarnosti...

Vrhunac Stepove škole u zbornici bio je trening "Pozitivna učionica - Obrazovanje za društvenu pravdu". I sad se sjećam da sam se te snježne subote jedva "probila" do naše zbornice u Sarajevu, ali da su profesorice Jelena i Zorica učinila sve da nam ovaj trening promijeni pogled na svijet. Shvatila sam kako su predrasude opasne i kako nas mogu odvesti u suprotnom pravcu, ali i kako se boriti protiv njih. Također, sad bolje razumijem kako nije svaki uspjeh ili neuspjeh isti, jer nemamo svi istu polaznu osnovu za njega. Još uvijek se smijem kad se sjetim radionice sa etiketama na čelu i koliko smo jedni druge usmjeravali prema njima. Puno smijeha, šale, ali i ozbiljnih zaključaka je ono što nosim sa ovog treninga.

I tako dan za danom, mjesec po mjesec i naše druženje se privelo kraju. Puno novih prijatelja sam stekla kako u zbornici u Sarajevu, tako i u zbornici u Banjoj Luci sa kojima svakodnevno razmjenjujem ideje za rad u svojoj učionici. Naše zadnje studijsko putovanje u Bugojno i dodjela certifikata su označili zvanični kraj škole, ali ne i našeg daljem druženja i učenja u našim zbornicama. A kape i toge koje su nam čelni ljudi iz Stepa priredili bile su posebno iznenađenje i još jedan dokaz da su Stepove zbornice mjesto gdje su nastavnici važni i u koje se uvijek rado vraćam. Svi svojim kolegama rado preporučujem da se uključe u neke Stepove programe i pokrenu promjene u svojim učionicama, zajedno sa ljudima koji to također žele i rade.

Collections

Objava